

СА СВЯТАМ І МАЯ!

ПРАЛЕТАРЫІ УСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

БЕЛАРУСКІ УНІВЕРСІТЭТ

ВЫДАЕЦЦА
3 1935 г.

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА
БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОУНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА ДЗЯРЖАУНАГА
УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

№ 15 (1241) ● 26 красавіка 1979 г.

Цана 2 кап.

ІНТЭРАДДЗЕЛ ЯДНАЕ СЯБРОЎ

Гістарычны факультэт лічыцца інтэрнацыянальным. Вось ужо два гады на яго аддзяленні залічваюцца людзі з розных краін свету. Што ж робіцца тут для таго, каб студэнты змаглі лепш авалодаць ведамі, засвоіць увесь неабходны матэрыял, каб кожны з іх адчуў у гэтых сценах сапраўдную чалавечую цеплыню і клопаты, сяброўскую падтрымку і дапамогу?

З такім пытаннем мы звярнуліся да намесніка сакратара камітэта камсамола факультэта па інтэрнацыянальнай рабоце **Анатоля РАЗАНАВА**.

— Пытанні інтэрнацыянальнага выхавання ніколі не былі для нас другараднымі. У апошнія гады ўвага да іх яшчэ больш узрасла. Так, у гэтым навучальным годзе нас ужо двойчы заслухоўвала партыйнае бюро факультэта. А гэта павышае адказнасць за свае справы. У сувязі з тым, што ў нас пачалі займацца замежныя студэнты, мы ўнеслі некалькі паправак у структуру нашай работы.

Па-першае, інтэрнацыянальны сектар пры камітэце камсамола быў ператворан у самастойны аддзел, што дазваляе падняць работу і колькасць, і якасць. А ператварэнне клуба інтэрнацыянальнай дружбы ў секцыю інтэрнацыянальнага аддзела дапамагае больш эфектыўна накіроўваць і праводзіць мерапрыемствы сярод студэнтаў.

Новым пачынам у нас з'яўляецца

і арганізацыя лекцыйна-прапагандыскай групы пры інтэрааддзеле. У састаў яе ўваходзяць пяць чалавек, якія папярэдне наведвалі факультэт грамадскіх прафесій. Студэнты прачыталі ўжо шэраг лекцыяў на надзённыя тэмы. З цікавасцю былі праслуханы лекцыі па тэмах «Пралетарскі інтэрнацыяналізм і сучасная ідэалагічная барацьба», «Крытыка буржуазнай фальсіфікацыі ленінскай нацыянальнай палітыкі КПСС», «Дружба народаў СССР — выток сілы і магутнасці Савецкай дзяржавы». Лектары абавязаліся выступіць перад усімі акадэмічнымі групамі. Выдатна спраўляюцца са сваімі абавязкамі Ганна Чубар і Анатоль Рэзнік.

Ёсць доля заслугі нашых лектараў-прапагандыстаў і ў тым, што многія замежныя студэнты самі пажадалі даследаваць шматлікія праблемы. Так, У. Хайера, студэнта першага курса аддзялення філасофіі зацікавіла тэма «К. Маркс і маладзёжны рух у ГДР», а другакурснік гэтага ж аддзялення Раланда Гансалес працуе над тэмай «Развіццё кубінскай рэвалюцыі». Праблему «Беспрацоўе ў высокаразвітых краінах і яго характар у сучасных умовах» вывучае студэнт другога курса аддзялення палітэканоміі А. Хіб. Прыемна адзначыць, што на студэнцкай навуковай канферэнцыі ў красавіку больш дзiesiąці замежных студэнтаў выступілі са сваімі даследаваннямі.

Вядома, галоўнае — вучоба. Паспяховаць студэнтаў значна ўзрасла. Ёсць у гэтым доля і нашай працы. За кожным замежным студэнтам мы замацавалі па два-тры чалавекі, якія дапамагаюць яму разбірацца ў самых складаных пытаннях, пазнаваць глыбінныя таямніцы савецкай навукі.

Адпачынак — не менш важная справа. Бо іменна ад яго арганізаванасці, ад таго, наколькі ён карысны для самога чалавека, у многім залежаць і поспехі ў вучобе. Іменна агульныя справы, цікавыя мерапрыемствы яшчэ мацней згуртоўваюць нашых студэнтаў, умацоўваюць іх дружбу. Надоўга застануцца ў памяці агульнафакультэцкі вечар інтэрнацыянальнай дружбы, прысвечаны вынікам XI Сусветнага фестывалю моладзі і студэнтаў у Гаване, сустрачка з кубінскімі студэнтамі ў сувязі са святам 20-годдзя перамогі кубінскай рэвалюцыі, віктарына «Ці ведаеш ты ГДР?»

Людміла Пятроўская, Любоў Бондарава, Жана Зуеўская, Леанід Васілька, Таццяна Буйко, Яўген Адамовіч — вось далей не поўны пералік тых, хто першым запальвае агеньчыкі нашых спраў.

Ёсць і планы. Нельга ж жыць толькі учарашнім днём. Хутка наступяць працоўныя дні будаўнічых атрадаў. Аб гэтым мы думаем ужо цяпер.

Запісала **Н. КУДЛАСЕВІЧ**.

радасцю расказваюць яны аб новых сябрах, савецкіх студэнтах, аб тым, як цікава вучыцца на факультэце.

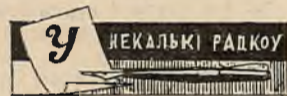
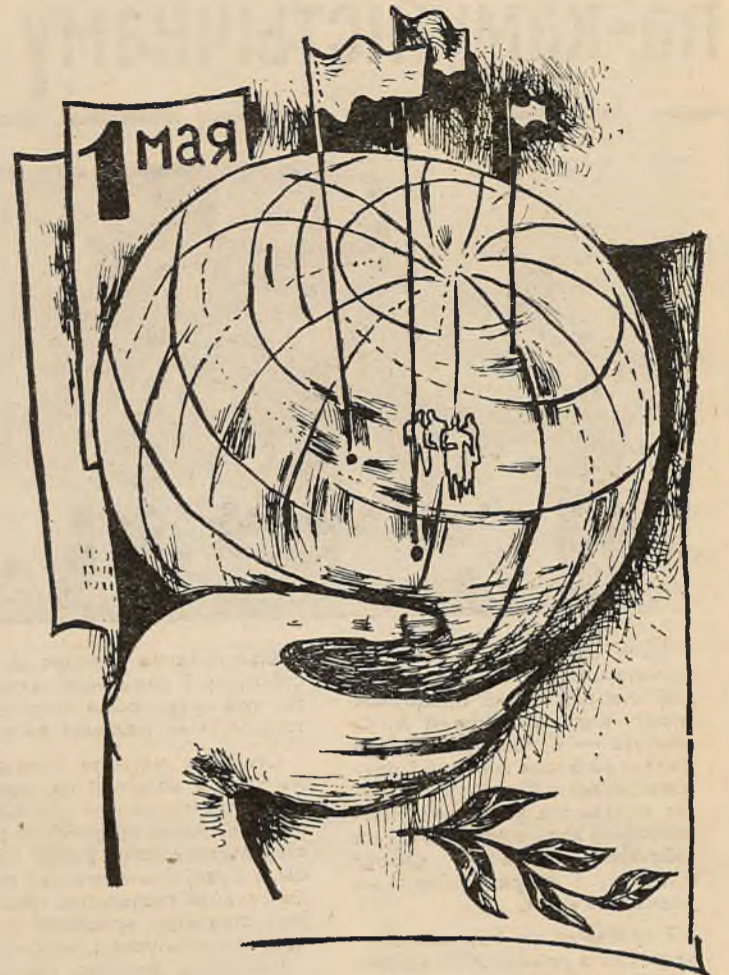
Вомгсайя Бумтхомг дадае:

— Я многа чуў і чытаў пра Савецкі Саюз і даўно марыў прыехаць сюды вучыцца. І вось мая мара збылася — я ў горадзе-героі Мінску. Вучыцца на фізфаку вельмі нялёгка, але добразычлівыя адносіны савецкіх студэнтаў і выкладчыкаў, іх пастаянная дапамога даюць нам магчымасць паспяхова вучыцца і цікава адпачываць. Першую сесію я здаў на выдатна, Дараван — з адной чацвёркай.

Наперадзе ў лаоскіх студэнтаў яшчэ шмат экзаменаў, але хочацца верыць, што яны здадуць іх добра і выдатна і стануць высокакваліфікаванымі спецыялістамі, якія так патрэбны іх краіне.

Віншваем вас, дарагія сябры, з надыходзячым святам — Міжнародным днём салідарнасці працоўных і жадаем вялікіх поспехаў.

Л. БЕРДНІК.
(Прэс-цэнтр прафкома).
Фота аўтара.

Закончыўся тыдзень салідарнасці, які з 16 па 24 красавіка праходзіў у БДУ. Ён адкрыўся фестывалем народнай творчасці замежных студэнтаў.

Праграма гідня ўключала падпісанне дагавора аб дружбе і супрацоўніцтве паміж партыйным камітэтам Бездзярж-універсітэта і камітэтам гарадской арганізацыі Сацыялістычнай Адзінай Партыі Германіі навучэнцаў ГДР, якія займаюцца ў г. Мінску, камітэтам камсамола БДУ імя У. І. Леніна і гарадскім камітэтам Саюза свабоднай нямецкай моладзі; конкурс палітычнага плаката; семінар інтэрактыў і актыўнае ўдзяленне ў інтэрнацыянальнага выхавання.

Цікава прайшоў вечар інтэрнацыянальнай дружбы, які быў прысвечан першай гадавінай Красавіцкай рэвалюцыі ў Афганістане. Тут жа адбылося ўрачыстае падпісанне трохбаковага дагавора аб дружбе і супрацоўніцтве паміж камітэтам камсамола БДУ імя У. І. Леніна, арганізацыяй народнай моладзі Дэмакратычнай Рэспублікі Афганістан і камітэтам камсамола Мінскага матэрнага завода.

У дзень нараджэння У. І. Леніна адбыліся экскурсіі актыўнае ўдзяленне ў г. Рыгу, савецкіх і балгарскіх студэнтаў — у Брэсцкую крэпасць, ускладанне кветак да помніка вялікаму правадыру.

На працягу тыдня ў акадэмічных групах прайшлі выступленні замежных студэнтаў,

спартыўныя мерапрыемствы савецкіх і замежных студэнтаў, сумесныя суботнікі.

Закончыўся тыдзень мітынгамі салідарнасці з моладдзю Палесціны, з народам Кампучыі, Лаоса, салідарнасці з народамі лацінаамерыканскіх краін, якія змагаюцца супраць дыктатарскіх рэжымаў. Прайшлі таксама мітынгі супраць гегеманісцкай лініі кіруючых колаў Кітая, супраць палітыкі апартэіду. Гэтыя мітынгі прайшлі 24 красавіка — у Міжнародны дзень салідарнасці моладзі.

І. САВЕТКІНА.

НА ЗДЫМКУ: тыдзень салідарнасці адкрыўся фестывалем народнай творчасці замежных студэнтаў.

Заўсёды рады

Наш універсітэт — інтэрнацыянальная ВНУ. Каля 700 студэнтаў, аспірантаў, стажораў з 60 краін свету навучаюцца на розных факультэтах БДУ.

У гэтым навучальным годзе ўпершыню прыехалі да нас вучыцца і студэнты з Лаоса.

Дараван Пханкэо і Вомгсайя Бумтхомг вучацца на першым курсе фізічнага факультэта. З

27 І 28 КРАСАВІКА ВА УНІВЕРСІТЭЦЕ — ДНІ ДОНАРА

У нашай краіне штогод робіцца каля 14 млн. аперацый, прычым ні адно колькі-небудзь сур'ёзнае хірургічнае ўмяшанне не праходзіць без выкарыстання пералівання крыві.

Студэнты, супрацоўнікі, выкладчыкі, аспіранты, рабочыя і

служачыя! Чакаем вас на донарскім пункце ў паліклінічным аддзяленні БДУ з 10 да 14 гадзін.

КАМІТЭТ ТАВАРЫСТВА ЧЫРВОНАГА КРЫЖА, КАМІТЭТ КАМСАМОЛА, ПРАФКОМ.

Літаратурная старонка

Ул. МАРУК

Снег у Брэсце

Як цяжка снег кладзецца на каўнер,
Як цяжка. А цярпіш яго нашэсце.
У нашым пагранічным ціхім Брэсце
І ўчора снег, і той жа снег — цяпер.
Аблепіць дах, абложыць літары,
Адкрыецца для воч і для прыроды.
І ўсё тут ледзь падобна на прыгоды:
Снягоў Бярэсця, мудрых і старых.
Бялей зямлі я мабыць не прысню,
Чысцей душы не буду мець ніколі...
Ды нечакана — кожны нерв аголіць
Усплёск крывавай Вечнага агню

А наша вогнішча іскрыцца.
На дзіва выраслі лясы.
Кругом шапочуць небыліцы,
Спрабуюць птушкі галасы.

Тут гэтак хораша і свежа.
І нас заўсёды вабіць лес.
Дзе пні, як здані, каля сцежак,
І дух былінны уваскрэс;

Дзе салавей, а не разбойнік,
Напевам вецце калыхнуў,
Дзе крыніцы збегася хвойнік,
Як хлапчаняты да агню.

Струмень пад корчыкам бруіцца,
Пляце зямныя паясы.
...Дзе толькі чыстыя крыніцы—
Сталеюць шумныя лясы.

Сяльцо за рэчкаю блукае.
Маторка сцішана гудзе.
А лебедзь зноўку пачынае
Пластычны нумар на вадзе.

А вокны дзівяцца у вочы.
І я пагляд адводжу ўбок,
Дзе абяцае добрай ночы,
Вуркоча позні галубок.

А тут і вуліца, як стужка,
Яшчэ памятае з вясны.
І ноч, як спужданая птушка,
Глядзіць у два мае акны.

І я нанова прывыкаю,
Як безбароды к барадзе,
Што за ракой сяльцо блукае
І за сабой мяне вядзе.

Рад, зямля, і ахвярай быць,
Ды любіць цябе, ды любіць:
Голас возера,
снегу рып,
Распрыгонены спеў вячорак,
Спеў без хітрасці,
агаворак;

І ракі несучыя ўсхліп...
І баішся вяслом ударыць...
А ракіты нясмелы шолох
Перад жнівёнскіх зор пажарам.

Як нястрыжана свет живе!
Песня выбежыць за пагорак,
Абарвецца,
заціхне ў траве,
Ды затоіцца на губах,
І шчаслівае сэрца паскорыць
Абарванай песні працяг.

В. ЧУЧМАН

Дажджынкi

...Неабсяжнае, дзіўнае, светлае
Страпанулася раптам у грудзях...
— Гэй, ты, мара мая запаветная,
Не крыўдуй, у палёце твой птах...
Я лячу... Абяцаю: прыпынкi
Не, не будуць ніколі доўгімі,—
І на твары маім дажджынкi
Разгараюцца промнямі зорнымі.

Вогнішчу—іскрыцца!

У гэтай нізцы ўпершыню спарбуюць свайго паэтычнага голасу першакурснік з філфака Сяргей Украінскі, студэнт II курса журфака Вячаслаў Чучман. Прыемна адчуваць, што пафасам, інтанацыяй гэтыя галасы смела зліваюцца з іх старэйшымі таварышамі, ужо не навічкамі «Узлёту», такімі маладымі паэтамі, як Уладзімір Марук, Вольга Русілка, Алесь Пісьмянкоў. Адчуваецца, што і вобраз яны бачаць падобна, падобна ператвараюць

у яго свае юнацкія ўражанні і думкі. А гэта, несумненна, запорука таго, што вогнішчу маладой паэзіі іскрыцца, што зноў сапраўды падростае ў сценах нашага ўніверсітэта яшчэ адно маладое пакаленне паэтаў, якое нясе ў літаратуру сваё новае светаўспрыманне, светаадчуванне — менавіта светабачанне маладога чалавека нашага часу.

Алег ЛОЙКА,
кіраўнік літаб'яднання «Узлёт».

С. УКРАЇНКА СОН

...Нырнуў з галавой
У зярністыя росы
(Я горад з душы сваёй
Выстудзіць мусіў),
А потым пабрыў
Між маўклівых бярозак,
Пакулі ад лясной цішыні...
Не прагнуўся.

ПРАМЕНЬ

Пражэцца неба на вуголлі зор
Каторы год, каторае стагоддзе.
Людзей жа не здзіўляе гэты ўзор,
Бо так яно ўжо сталася ў прыродзе.

А. ПІСЬМЯНКОЎ

Цвіце юнацтва белым маем,
ў зямлю пусціўшы карані.
Шукаем ісціну, шукаем,
Як рыба летам глыбіні.

Свячэнне воч і душ свячэнне,
Як мар высокіх чысціня.
Шукаем сэнсу і значэння
Імгнення кожнага і дня.

Віруе спрэчак вір кілuchy
І вечных ісцін вечны крык...
Мы і Калумбы і Веспучы,
Мы свой шукаем мацярынкi

АЛЯКСЕЮ ПЫСІНУ

Гудзе замежная эстрада,
Сасоннік корчыцца стары.
А мне так хочацца дахаты,
У камарыныя бары.

Там, дзе сябрына траў і сонца
Вартуе неруш спарыша,
Дзе п'е мядзведзь і сёння сонны,
Азон, чысцейшы за пяршак;

Там, дзе арэх вавёрка
лушчыць
І Бесядзь жылкаю дрыжыць,
Я буду смачна сербаць юшку,
Якой не еў і старажыл;
Той проста радасцю багаты,

Але калі на небавы прастор
Зірне хто і агністы след убача,
Вучоны скажа: «Згаснуў метэор».

А невук: «Чалавек памёр, няйначай».

І застанецца зноў усё без змен,
І будзе зноў шаптацца з ноччу вецер...

А гэта проста сонечны прамень
Прышоў назад з блукання па сусвеце.

Дзень добры, лес!..
З якой ахвотай
Іду я размаўляць з табой
Ад свету цэлага лютой
І гаварліваці людской.
Мне цішыні тваёй хвілінкі
Каштоўней суцяшальных слоў.
Калі казычуць твар галінкі,
Да сэрца просіцца любоў...

Што зь звычайны падарыў!..
...Гудзе замежная эстрада,
Сасоннік корчыцца стары.

А. КАНАПЕЛЬКА

РАВЕСНІКУ

Пагасі агеньчык-цыгарэту,
У цябе адкрытая душа.
Мой равеснік, зоркаю сусвету
Праплывае мірны сіні шар.

Водар бэзу космас перапоўніў,
Ад чаромхі ап'янеў сусвет.
...Б'ецца Днепр у бераг:
«Помні!.. Помні!..»
Пены ўдаль сплывае белы след...

Ты ідзеш па росах, травах, кветках,
Ты ўладар і сонца, і нябёс...
Ветэран слязу змахнуў...
Падлетак,
Чуеш горыч памяці і слёз?!

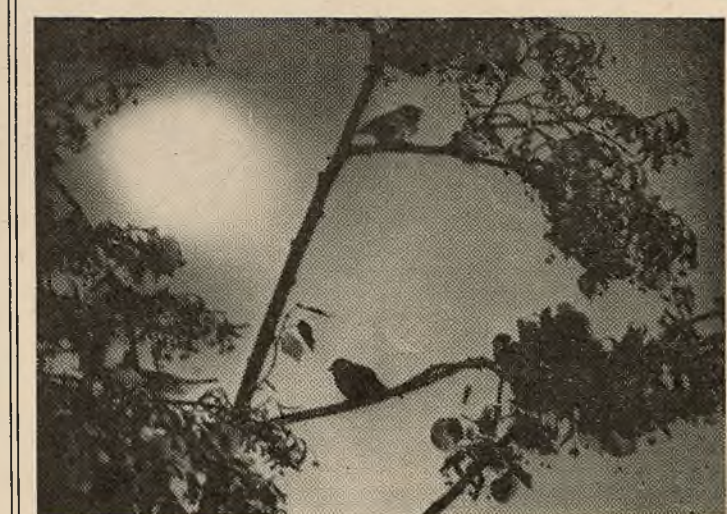
Сцежкі

Маўклівыя і ціхія, яны
Пакорліва сумуюць ў адзіноце.
І ўдзень адны, і ў ноч адны,
адны, адны,
Бы ўдовы, і ў завях,
і ў спякоце.

Страчаю іх — каторы я ўжо раз —
І слухаю журліваю дрымоту.
...Зарослыя, хачу знайсці адказ,
За што пакінулі вам людзі адзіноту?

Ціша

Аконныя заплаканыя шыбы,
Дажджынкi на павіслых правадах.

К. ЦЫБУЛЬСКИ

Зямля адна

Адна зямля у ланцугу планет,
І мы адзіныя—зямляне-госці,
Ці хтосьці сёння думаў пра мяне?

Ці заўтра я успомню пра кагосьці?

А каб жа думаць, жыць адзін адным,
А каб жа век дзяліць акраец хлеба.

І толькі б разам—як агонь і дым,
Да скону разам—як зямля і неба.

РАБІНАВЫЯ ГРОНКИ

Рабінавыя гронкі-вугалькі,
Як нешта невыказнае, святое...
Мо гэта слёзы з матчынай шчакі,
Апаленай далёкаю вайною?

А. ЦВЯХ

Ёсць сяброўства, якое збярог
І пранёс праз завейныя зімы...

Ёсць спрадвечная прага дарог
На шыроніх далонях Радзімы.
Там, на вузкай адной, і мой след:

Ён вядзе ад матулінай хаты...
Маці ёсць, што адкрыла мне свет —

І на свеце я Самы багаты.

Ты помніш?..
І мне ўсё сніцца:
Па жнівёнскім крочым росам,

Удзячныя таямніцы,
Якая завецца лесам.
А жыта — на полі густа...
Да спуджаных рук прыпасці,
Да шчырасці прагных вуснаў,
Якая завецца шчасцем...

Рэдактар А. ДЗЕРАШ.

НАШ АДРАС

220080. Мінск-80, Універсітэцкі гарадок, географічны корпус, п. 14. Тэлефон 22-07-19.